CXLVI.

Dat. 26.Sept. 1710. An.10.

Confirmatur Decretum Capituli Provinciæ Romanæ Congregationis Italiæ Fratrum Carmelitarum Diſcalc. de pecuniis inveſtiendis.

Inn. XII. Conſt: ed: 1692, Nov. 22, P. 2. confirmata fuere quædam decreta pro pace inter utramque Congregationem. Et Bened. XIII. Conſtit: edita 1728, Jun. 22, P. 5. mandatur Donatis, ut exerceant humilitatis opera.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti Filii Prior Provincialis, & Definitores Provinciales Provinciæ Romanæ Fratrum Diſcalceatorum nuncupatorum Congregationis Italiæ Ordinis B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo, quod in Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ die 22. Aprilis anni proxime præteriti celebrato decretum fuit, ut in poſterum Conventus Provinciæ hujuſmodi pecunias ad ipſos quomodolibet ſpectan., perſonis particularibus ad cenſum tradere nequeant, ſed illas in tot locis Montium Cameræ noſtræ Apoſtolicæ non vacabilium, ſive cenſibus cum locis piis, & communitatibus inveſtire, aut in emptionem bonorum ſtabilium fructiferorum convertere, & erogare teneantur, & alias prout uberius continetur in Decreto Diffinitorii Provincialis memoratæ Provinciæ deſuper emanato tenoris, qui ſequitur videlicet.

Decretū prædict. de pecuniis inveſtiendis in locis Montium, ſive cum Communitatibus, vel in Terris fructiferis, cum quadam exceptione.

Ex actis Capituli Provincialis fratrum Carmelitarum Diſcalceatorum ordinis B. M. V de Monte Carmelo Provinciæ Romanæ S. Mariæ celebrati Caprarolæ in noſtro Conventu S. Mariæ in S. Silveſtro in ſeſſ. veſpertina fer. 2. die 22. menſis Aprilis 1700. Cum ex creatione cenſuum cum perſonis particularibus ſæpe deperdantur, aut periculum ſubeant capitalia, & eorum fructus, indeque plures quotidie lites debeant excitari. Propoſitum fuit, an ſit ordinandum ne in poſterum Conventus poſſint tradere ad cenſum perſonis particularibus pecunias quomodolibet ad ipſos ſpectan., ſed teneantur reinveſtire illas in locis Montium, vel cum locis piis, aut communitatibus, aut in emptione Terrarum frugiferarum; Et hoc non intelligatur, ſi capitale non aſcendat ad ſcuta centum, tunc enim recurratur ad Definitorium Provinciale, quod re mature examinata, decernat, quid faciendum in caſibus particularibus ſub pœna ſuſpenſionis per ſex menſes Prioribus contrafacien. quod ſi hæc pœna locum habere non poſſit, ſint privati voce activa, & paſſiva per idem tempus: reſponſum eſt affirmative per ſecreta ſuffragia cum omnibus. Item propoſitum fuit pro majori firmitate ſupradictæ ordinationis, an ſervatis ſervandis ſit recurrendum ad S. D. N. ſupplicando pro confirmatione in forma Brevis; Reſponſum eſt Affirmative cum viginti octo ex viginti novem. = Fr. Matthæus a Sancta Maria Provincialis &c. = Fr. Euſebius a Sanctis Capituli Secretarius &c.

Preces Prioris, & Diffinitorum.

§. 1. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Capitulum Provinciale prædictum confirmationem Decreti hujuſmodi pro firmiori illius ſubſiſtentia, & obſervatione ab hac S. Sede impetrari mandaverit: Nobis propterea dicti Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui dilectum filium modernum Præpoſitum Generalem dictæ Congregationis ſuper præmiſſis audiverunt conſilio, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. Salva tamen ſemper in præmiſſis Auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti

Clauſulæ.

§. 3. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, Congregationis, & Conventuum, & Provinciæ hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVI. Septembris MDCCX. Pontificatus noſtri Anno Decimo.

CXLVII.

Dat. 3. Oct. 1710. An. 10.

Extinguitur lis inter Monachos Ciſtercienſes Congregationis Hiſpaniæ, atque præſcribitur nova forma eam gubernandi.

Conſt: ed: 1704, Feb: 20, P, 4, eſt de Prædicatoribus Vocalibus. Conſt: ed: 1720, Maji 29, P, 20, agitur de Prædicatoribus, & Lectoribus. Et Bened. XIII. Conſt: ed: 1728, dec: 20, P, 5, ſtabilitur Tripartita circa diſtributionem Abbatiarum.

CLE-

CLEMENS PAPA XI

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

SAcroſanti Apoſtolatus Officium ſuperni diſpoſitione conſilii Nobis, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, impoſitorum ſalubriter exequi, adjuvante Domino, jugiter ſatagentes exorta inter Religioſos Viros, quos vota ſua Altiſſimo in ſanctitate, & juſtitia, paceque fraterna reddere decet, animorum diſſidia, opportunis rationibus dirimere, illiſque, ne rurſus quandocumque excitari valeant, anſam mature præcidere ſtudemus, ſicut prudenti deliberatione prævia, ad Omnipotentis Dei gloriam, & Animarum ſalutem arbitramur in Domino expedire.

Controverſiæ exortæ inter Monachos d. Congregationis ſedente Clem. IX.

§. 1. Dudum ſiquidem cum per tunc in humanis agentem Dionyſium Mantilla Monachum Congregationis Sancti Bernardi Hiſpaniæ Ordinis Ciſtercienſis exortis gravibus controverſiis inter Monachos ejuſdem Congregationis recurſus ad fel. rec. Clementem PP. IX. Prædeceſſorem noſtrum habitus fuiſſet, ipſe Clemens Prædeceſſor cauſam controverſiarum hujuſmodi ad quandam Congregationem tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum ſuper Reformatione dicti Ordinis ſpecialiter deputatam remiſit, cui cum idem Dionyſius quædam gravamina per quoſdam Monachos Manchenos, & Alcarrenos novos Caſtellanos nuncupatos Monachis aliarum Nationum illata expoſuiſſet, dicta Congregatio particularis tunc exiſtenti Epiſcopo Valliſoletano commiſit, ut Capitulo Generali dictæ Congregationis tunc proxime celebrando præſideret, & partes diſſidentes concordare, ortaſque differentias extinguere ſatageret; Ipſe vero Epiſcopus commiſſionem hujuſmodi executus Capitulo generali hujuſmodi interfuit: Sed cum pro reconciliandis partibus, & diſcordiis tollendis ſedulam operam navaſſet, nihil ad effectum perducere valuit, ex eo quia nulla diſcordantium pars ſuis prætenſionibus cedere voluit, & ſic abſoluto Capitulo præfatus Epiſcopus, re infecta, diſcedere coactus fuit.

Concordia edita a Capitulo Gen., atque confirmata a Clem. IX necnon declarata a Clem. X.

Porro tranſacto anno a Capituli hujuſmodi celebratione tunc pariter exiſtentes Generalis Reformator, & ſex Definitores quandam tranſactionem, ſeu concordiam formaverunt, eamque quondam Hyacinto de Albengozar Monacho dictæ eorum Congregationis, tunc in Romana Curia pro eadem Congregatione Procuratore Generali, ut illius confirmationem a Sede Apoſtolica obtinere curaret, tranſmiſerunt; Cumque ſubinde præfata Concordia per quaſdam ejuſdem Clementis Prædeceſſoris literas die XIV. Octobris MDCLXIX. in ſimili forma Brevis expeditas confirmata fuiſſet, rec. mem. Clemens PP. X. itidem Prædeceſſor noſter circa præfatas Clementis IX. Prædeceſſoris literas per alias binas ſuas die XIV. Februarii, & die XXIV. Decembris MDCLXXI. in eadem forma Brevis expeditas literas, diverſas edidit declarationes, & ordinationes ſuper æqualitate, & Abbatiis, aliiſque Officiis inter Monachos ex locis citra, & ultra Montes Caſtellam veterem a nova ſeparantes ſitis reſpective oriundos ſervanda, nonnullaque ſtatuit de Abbatibus immediate non reeligendis, illorumque electionibus non amplius per Monachos Conventuales, ſed in Definitorio per Generalem Reformatorem, & Definitores, & ſex Electores certa forma eligendis, præterquam in caſu mortis, renunciationis, vel privationis, & alias, prout in præfatis utriuſque Clementis Prædeceſſorum literis, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, uberius continetur.

Nova lis pro abolitione d. Concordiæ ſedente Inn. XII

Sed quia memorata tranſactio, ſeu concordia ad producendam pacem, & quietem in præfata Congregatione Monachorum nedum ſufficiens recognita fuerat, imo potius experientia compertum extiterat ex ea diſcordias, contentiones, & perſecutiones in dicta Congregatione emanaſſe, ideoque dilecti Filii Monachi Regni Galleciæ, & de Campos, atque Terrarum Regno Legionis finitimarum deſiderantes, ut zizania fructus bonorum operum ſuffocantia tandem eradicarentur, & pax, atque mutua charitas ſuæ Religioni reſtitueretur, dilectos pariter filios Paulum Freyria, & Dionyſium Ximenez Monachos expreſſe profeſſos ejuſdem Congregationis in eorum Procuratores conſtituerunt, illoſque ad Romanam Curiam, ut opportunum ejuſmodi malis remedium a Sede Apoſtolica obtinerent, miſerunt. Cumque iidem Paulus, & Dionyſius Procuratores Anno MDCC. rec. mem. Innocentio Papa XII. Prædeceſſori pariter noſtro ſupplicem libellum ſuper præmiſſis porrexiſſent, idem Innocentius Prædeceſſor eorum cauſam Congregationi tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium negotiis Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ commiſit.

A Clem. XI. mandatū fuit Nuncio Hiſpaniarum, ut relationē tranſmitteret, poſt quam actum fuit de apertione oris.

Ipſa vero Cardinalium Congregatio die XX. Aprilis ultimodicti anni, cognito ſupradictarum literarum impedimento, reſcripſit, ut ad Nos pro aperitione oris recurrerent. Nos autem ut in negotio hujuſmodi, quod grave ſatis videbatur, debita maturitate procederemus, dilecto Filio noſtro Franciſco S. R. E. Cardinali Acquavivæ nuncupato, tunc in Haſpaniarum Regnis noſtro, & Apoſtolicæ Sedis Nuncio ſcripſimus, ut ſuper in dicto libello expoſitis ſuam Nobis tranſmitteret relationem, ipſe vero Franciſcus Cardinalis tunc Nuncius auditis Partibus, & earum Procuratoribus in Oppido Matriti exiſtentibus, præſertim dilecto Filio Chriſtophoro Offorio Exgenerali præmemoratorum Pauli, & Dionyſii Procuratorum ex una, & dilecto etiam filio Angelo Ramirez Procuratore Generali dictæ Congregationis ex altera partibus die XXIII. Aprilis MDCCII. relationem ſuam ſuper ſtatu Religionis una cum punctis, ſeu articulis coram ipſo inter dictas partes concordatis, ad Nos tranſmiſit, ex quibus ſatis apparebat expoſita ab eiſdem Paulo, & Dionyſio Procuratoribus maximum habere fundamentum: Unde ſubinde, nempe die XXVIII. Novembris hujus anni præfata cauſa in Signatura noſtra Gratiæ coram Nobis habita propoſita, & contradicente pro parte Monachorum Caſtellæ novæ, Rivogiæ, Aſturianorum, & Montanearum Burgenſium dilecto pariter Filio Joanne Guerrero Monacho ejuſdem Congregationis, qui per mandata procuræ per eum exhibita ad præfatam Curiam ab illis eorum Procurator miſſus fuerat, de ejuſdem Signaturæ voto reſcripſimus pro aperitione oris arbitrio ejuſdem Congregationis Cardinalium.

In Rota definitum fuit pro aperitione oris. Ac poſtea declaratum, præd. Concordiam eſſe nullam, & injuſtam.

Cumque iſta Cardinalium Congregatio in ſuis decretis ſuper dicto arbitrio emanatis variaſſet, commiſimus eidem Congregationi Cardinalium, ut quoad aperitionem oris cum voto Auditorii Palatii Apo-

Apoſtolici, ſuffragantibus omnibus ejuſdem Auditorii Capellanis noſtris, & Auditoribus, procederet, qui rationibus a dictis Paulo, & Dionyſio adductis moti die XIX. Novembris MDCCIII. ſuum votum una cum deciſione pro aperitione oris, atque arbitrio publicarunt, & ſubinde, nempe die XXIII. Septembris MDCCIV. eadem cauſa in eadem Signatura Gratiæ coram Nobis habita denuo propoſita, commiſimus eidem Congregationi Cardinalium, ut ipſa etiam quoad nullitatem, validitatem, vel invaliditatem Bipartitæ ſtabilitæ per tranſactionem, ſeu concordiam a præfatis Generali, & Diffinitoribus Generalibus confectam, & in prædictis Clementis IX. Prædeceſſoris literis inſertam, cum voto eorumdem Auditorum, ſuffragantibus pariter omnibus, ſimiliter procederet; dicti vero Cappellani, & Auditores die XII. Januarii MDCCV. demonſtrantes pluribus rationibus dictam Bipartitam, ſeu Concordiam, imo tranſactionem eſſe nullam, injuſtam, inæqualem, & enormiter læſivam, die IV. Februarii ejuſdem anni aliam deciſionem, & votum, in quo literas compulſoriales a prædicto Joanne Monachorum Caſtellæ novæ, eiſque adhærentium Procuratore petitas negarunt, ediderunt. Poſtmodum autem cum dicta Bipartita nulla, & injuſta declarata fuiſſet, memorati Paulus, & Dionyſius Procuratores in eadem Signatura Gratiæ die XXII. Septembris MDCCV. coram Nobis pariter habita, inſtiterunt, ut committeremus eidem Congregationi Cardinalium, quatenus ipſa pro novo temperamento ſtabiliendo cum voto eorumdem Auditorum, & Capellanorum noſtrorum procederet; votum tamen prædictæ Signaturæ fuit, ut præfata Cauſa Congregationi particulari a Nobis deputandæ committeretur. Propoſita autem prædicta cauſa die IV. Febr. MDCCVII. in Congregatione nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum ejuſdem S. R. E. Cardinalium per Nos ſpecialiter deputata, non ſine ſciſſura votorum reſcriptum fuit: Nobis ſupplicandum eſſe pro expeditione aliarum literarum Apoſtolicarum in ſimili forma Brevis cum ſanatione nullitatum Bipartitæ, aliorumque defectuum, ſi qui eſſent, reducendo vota Capitularia ad æqualitatem, etiam mediante ſubrogatione proximiorum in defectum graduatorum; Verum quia defectus ſanandi detecti, & publicati in deciſionibus memoratorum Auditorum Capellanorum noſtrorum enormem læſionem, & injuſtitiam, quorum ſanatio, præcipue poſt tam longam litem, rationi, & æquitati parum conſona videbatur, oſtendebant. Idcirco prædicti Paulus, & Dionyſius Procuratores ſuper dicta reſolutione Congregationis particularis a Nobis iterum audiri impetrarunt: Eadem tamen particularis Cardinalium Congregatio die XXVI. Junii dicti Anni MDCCVII. reſpondit: In deciſis juxta modum: modus autem fuit, ut Bipartita etiam quoad tres Præſidentias ſervaretur; quodque in tribus proximis Capitulis ex illa medietate ad Monachos Nationis de Puertos a ca nuncupat. ſpectan. Monachis Campeſinis conferrentur ſeptem Abbatiæ, ex quibus quatuor eſſent matrices, Gallecis autem ſex, ex quibus tres pariter eſſent matrices, & ulterius inter ipſos quolibet triennio una Præſidentia alternaretur; quodque Officia Capitularia, nec non Voces Capitulares tres ex quatuor partibus dictæ medietatis

Inſtantia pro novo temperaměto, quod editum fuit a Congregatione particulari an. 1707.

Temperamětum.

conferrentur dictis Monachis Gallecis, & Campeſinis, facta inter eos æquali diſtributione, & data dictis Monachis Campeſinis prælatione in caſu numeri inæqualis, ea tamen adjecta lege, ut in quolibet Capitulo tam Abbatiæ, quam Officia hujuſmodi variarentur; Reliquæ vero Abbatiæ, Præſidentiæ, Officia Capitularia, & voces Capitulares inter Monachos reliquarum omnium Nationum de Puertos a ca nuncupat. diſtribuerentur; ita tamen ut quoad Abbatias Monachi Aſturiani, Rioxani, & Montanenſes ſex tantum haberent; Officium vero Generalatus in ſecundo proximo Capitulo Monacho Galleco, vel Campeſino conferretur. Porro cum hæc reſolutio, quæ aliqualiter læſionem temperat, eiſdem Monachis Campeſinis, & Gallecis gravamen minime tollat, nec auferat, imo potius prædominium factionis adverſæ confirmet; iidem Paulus, & Dionyſius Procuratores, contradicente ex adverſo eodem Joanne præfatorum Monachorum Caſtellæ novæ, Rivogiæ, Aſturiæ, & Montanearum Procuratore, denuo reclamarunt; Unde propoſita iterum cauſa in eadem Signatura Gratiæ die XIV. Maji MDCCIX. coram Nobis itidem habita, Ponente Dilecto pariter Filio Magiſtro Annibale Albano in utraque Signatura noſtra Referendario, noſtro ſecundum carnem ex Fratre germano Nepote, porrecta fuit commiſſio pro avocatione ad nos dictæ Cauſæ a dicta Congregatione particulari Cardinalium; factaque propterea tam ſuper meritis cauſæ, quam ſuper ultimo poſteriori Decreto ejuſdem Congregationis particularis Cardinalium edito matura conſideratione: Decretum hujuſmodi ultimo loco emanatum præfatis Monachis Gallecis, & Campeſinis læſivum, & ad ſedandas factiones, pacemque in eorum Religione ſtabiliendam inſufficiens judicatum fuit, ac proinde emanavit ab eadem Signatura reſcriptum pro avocatione ejuſdem cauſæ ad nos, & quod daretur reſolutio in Camera.

Quod inſufficiens judicatũ fuit, ac erectũ pro avocatione cauſæ ad S. Pontificem.

§. 2. Hinc eſt, quod nos tranquillitati dictæ Congregationis Monachorum in præmiſſis quantum cum Domino poſſumus benigne conſulere cupientes, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine eandem cauſam, ac lites, & controverſias quaſcumque inter partes antedictas quomodolibet, & in quacumque inſtantia, tam in Sacro Palatii Apoſtolici Auditorio, quam in alio quovis Tribunali, & coram quocumque Judice pendentes, quarum omnium, & ſingularum ſtatum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicum, & Collitigantium, & alia quæcumque etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & exactiſſime ſpecificatis haberi volumus in ſtatu, & terminis, in quibus de præſenti reperiuntur, a præfatis, & aliis quibuſvis Tribunalibus, & Judicibus ad nos harum ſerie avocamus, illaſque omnes, & ſingulas ſupprimimus, perimimus, extinguimus, & abolemus ac perpetuum deſuper utrique parti ſilentium imponimus, oſque occludimus. Præterea earundem tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus. Primo, quod in quatuor primis proximis Capitulis Congregatio Ciſtercienſium Hiſpaniæ, quæ conſiſtit in quadraginta duobus Monaſteriis, nempe decem, & ſeptem in

Avocatur lis, ac præſcribitur nova forma bipartitæ pro recto regimine.

Diviſio Provinciarum.

in Provincia de Campos, & Terris adjacentibus Regni Legionis, tredecim in Regno Galleciæ, ſex in Caſtella nova, & præciſe in Regno Toleti, tribus in Aſturiis, & duobus in Provincia Rioxæ, & uno in Montaneis Burgenſibus, in duas partes dividatur, unam nempe faciant Galleci, & Oriundi ex Provincia de Campos, & dictis Terris adjacentibus Regni Legionis; alteram vero Oriundi ex Caſtella nova, Aſturiis, Rivogia, & Montaneis Burgenſis. Secundo, quod inter Monachos, Gallecos ex una, & Campeſinos, & terris adjacentibus Regni Legionis ex altera partibus fiat ſubdiviſio in duas partes, animadverſo, quod cenſeatur, & reputetur oriundus ex prædictis Terris ita diviſis, & ſubdiviſis ille, qui in aliqua ex illis natus eſt tempore, quo ejus parentes, aut aliquis ex illis domicilium permanens in prædictis Terris habebat. Tertio, quod omnia Officia Capitularia, quorum electiones celebrantur quolibet triennio, tam intra, quam extra Capitulum generale, diſtribuantur æqualiter inter Monachos oriundos ex Terris, ut ſupra diviſis, itaut tot Officia Capitularia habeant Religioſi oriundi ex Regno Galleciæ, & Terris Provinciæ de Campos, & adjacentibus Regni Legionis, alternando inter has duas Partes ſic diviſas Officium diſpar, quatenus adſit, ſubdividendo pariter medietatem præfatorum Officiorum tangentem Monachos Gallecos, & Campeſinos in duas partes æquales, quarum una in omnibus, & ſingulo triennio conferatur Religioſis oriundis ex Gallecia, & altera Religioſis oriundis ex Provincia de Campos, & Terris adjacentibus, alternando inter has duas partes Monachorum ſic ſubdiviſas Officium diſpar. Quarto, quod Officia Capitularia, quæ eliguntur in ſingulo Capitulo Generali, & ſunt ſexdecim, nempe ſex Definitores, quatuor Procuratores Generales, duo Viſitatores Generales, duo Suppletores Viſitatorum, unus Promotor Fiſcalis, & unus Secretarius Capituli, dividantur in duas partes omnino æquales, in quarum una ponantur tres Definitores, duo Procuratores, unus Viſitator Generalis, unus Suppletor, & Secretarius Capituli, & inter has duas partes diviſas alternetur Secretarius Capituli, & Promotor Fiſcalis; Ex his vero duabus partibus unam habeant Monachi ex Caſtella nova, Aſturiis, Rioxa, & Montaneis de Burgos, aliam habeant Monachi, ex Gallecia, & Campos, ac Terris convicinis Regni Legionis, alternando inter dictas duas partes Generalatum de triennio in triennium, quod Officium conferatur in primo proximo Capitulo Generali Monacho Galleco, vel Campeſino, ſicque de triennio in triennium alternetur. Quinto, quod hæc pars tangens Monachos ex Gallecia, & Campos cum Terris convicinis Regni Legionis ſubdividatur inter Gallecos ex una, & Campeſinos, & circumvicinos Regni Legionis ex alia partibus; Ita tamen, ut ex una parte ponantur duo Definitores, unus Procurator Generalis, & Secretarius Capituli, vel Promotor Fiſcalis ad formam alternativæ primæ diviſionis: Ex alia unus Definitor, unus Procurator Generalis, unus Viſitator Generalis, & unus Suppletor, alternando has partes ſubdiviſas inter has Nationes quolibet Capitulo, & ſic Officium Generalis Reformatoris; Itaut quando Generalis Reformator debeat eligi ex Regno Galleciæ, & Provinciis de Campos,

Diſtributio Officiorũ Capitularium in genere.

Specifica eorumdem Officiorum diſtributio, & alternativa Generalatus.

pro una vice eligatur oriundus ex Regno Galleciæ, & pro altera ex Provinciis de Campos, & Terris circumvicinis Regni Legionis. Sexto, quod triginta octo Abbatiæ, quæ ſunt in Religione (excluſa Palatiolenſi, cujus Abbas ſemper eſt Generalis Reformator) diſtinguantur in tres Claſſes, quarum prima ſit Collegiorum, quæ ſunt ſex; Secunda ſit Abbatiarum, quæ nuncupantur Matrices, ſeu Monaſteria, in quibus recipiuntur, educanturque Novitii, & ſunt viginti; Tertia Monaſteriorum, in quibus non educantur Novitii, & ſunt duodecim, quæ omnia per ſuas Claſſes, ut ſupra, dividantur in duas partes omnino æquales, quarum prima contineat tria Collegia, decem Monaſteria matricia, & ſex Monaſteria non matricia. Septimo, quod prædictæ triginta octo Abbatiæ ex unaquaque ex Claſſibus deſignatis dividantur pro æquali, & una pars, nempe decem, & novem conferantur Monachis oriundis ex Caſtella nova, Aſturiis, Rioxa, & Montaneis: alia vero Monachis oriundis ex Gallecia, Campos, & Terris circumvicinis ejuſdem Regni Legionis. Octavo, quod decem, & novem ex prædictis Abbatiis conferendis dictis Monachis Gallecis, Campeſinis, & Terris circumvicinis memorati Regni Legionis ſubdividantur in duas partes æquales, ponendo in unaquaque tot Abbatias cujuſcumque Claſſis pro qualibet parte, & una pars ſic ſubdiviſa conferatur Gallecis, altera vero Campeſinis, & oriundis ex Terris circumvicinis ſupradicti Regni Legionis, impar vero Monaſterium inter ipſos alternetur. Nono, quod ex tribus Præſidentiis una conferatur ſingulo triennio Caſtellanis novis, Aſturianis, Rivogianis, & Montanenſibus; altera Gallecis, Campeſinis, & circumvicinis ejuſdem Regni Legionis; tertia vero alteri ex prædictis duabus partibus, quæ Generalem non habet in triennio, conferatur: Illa vero tangens Campeſinos, & Gallecos inter ipſos alternetur. Decimo, quod ex duobus Prædicatoribus Generalibus cum voto perpetuo in Capitulo, unus ex Monachis oriundis ex Caſtella nova, Aſturiis, Rioxa, & Montaneis, alius autem ex Gallecia, Campos, & Terris circumvicinis dicti Regni Legionis eligatur; Ita tamen, ut ſi una vice fuerit electus Monachus oriundus ex Gallecia, alia vice Monachus oriundus ex Campos, & Terris circumvicinis ſupradicti Regni Legionis eligatur. Undecimo, quod duodecim Magiſtri Jubilati antiquiores, & quatuor Prædicatores Jubilati antiquiores, qui habent vocem perpetuam in Capitulo generali dividantur in duas partes æquales, ſcilicet ſex Magiſtri, & duo Prædicatores pro qualibet parte, & unam partem habeant Monachi oriundi ex Caſtella nova, Aſturiis, Rioxa, & Montaneis; aliam vero partem habeant Monachi oriundi ex Gallecia, Campos, & Terris circumvicinis ejuſdem Regni Legionis: Hæc vero ſecunda medietas ſubdividatur æqualiter inter Gallecos, & Campeſinos, nempe tres Magiſtri Jubilati, & unus Prædicator Jubilatus pro Gallecia, & alii tres Magiſtri, & unus Prædicator pro Campos, & Terris circumvicinis prædicti Regni Legionis; ea tamen conditione, quod ſi aliqua ex ſupradictis partibus diviſis, & ſubdiviſis non habeat Magiſtrum Jubilatum, vel Prædicatorem Jubilatum per lecturam, ſeu Prædicationem duodecim annorum, habeat facultatem ſubrogandi

Diſtributio Abbatiarum.

Diſtributio Præſidentiarum.

Diſtributio Prædicatorũ generalium.

Diſtributio Magiſtrorum & Prædicatorum cum voto.

Diſtributio Cathedratû.

proximiorem in exercitio Lecturæ, vel Prædicationis. Duodecimo, quoad Monachos eligendos ad Cathedras Univerſitatum Capitulum, & Generalis Reformator provide attendant, ut eligantur Monachi ex omni Natione juxta diviſionem, & ſubdiviſionem, ut etiam inter ipſos poſt jubilationem, & aſſequutionem Cathedrarum præfixa æqualitas ſervetur. Decimotertio, quod ſi intra triennium, facta jam electione in Capitulo generali quacumque ex cauſa Generalatum vacare contingat, quamcumque Abbatiam, ſeu quodcumque Officium ex ſupradictis, in locum ſic vacantem promoveri debeat, & ſubrogari ab iis, ad quos ſpectat Monachus oriundus ex illa parte, ut ſupra diviſa, & ſubdiviſa, ex qua oriundus erat ille, ob cujus mortem, promotionem, renunciationem, aut privationem Officium vacare contigerit, qui ſic ſubrogatus exercere valeat munus ſuum dumtaxat ad tempus, quod ſupererat decedenti, renuncianti, privato, vel promoto.

Ad Officium vacans intra triennium eligatur alius ejuſdem Nationis.

Præſcribitur modus obſervâd præſentem bipartitam.

Volumus autem, quod in reliquis omnibus præſentibus noſtris ordinationibus non repugnantibus ſerventur Conſtitutiones Ordinis, Decreta Sacrarum Congregationum, & Conſtitutiones Apoſtolicæ, utque hic modus obſervandi Bipartitam inſeratur inter Conſtitutiones juratas dictæ Congregationis Monachorum, & una cum illis legatur temporibus legi ſolitis in Monaſteriis dictæ Congregationis, & in omnibus Capitulis Generalibus, ac juretur ab omnibus Capitularibus obſervantia omnium prædictorum antequam procedatur ad electiones; Quod ſi forte aliquis jurare, & obſervare renuerit, ejiciatur extra Capitulum, voceque activa, & paſſiva pro eadem vice careat, ſicque lis extincta remaneat. Præterea mandamus, ut hæ proviſiones noſtræ in quatuor Capitulis Generalibus proximis ſervari debeant, iiſque completis perſeverent, ſi diſſentiones ceſſaverint, ſin minus ad Nos, ſeu Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem recurſus pro nova proviſione fieri debeat.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes, eaſdem præſentes literas, ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. præfatæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Nominantur Executores.

§.4. Quo circa Venerabili Fratri Epiſcopo Aſtoricen., vel eo abſente, ſeu impedito, Venerabili etiam Fratri Epiſcopo Calaguritano per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſe per ſe, vel per alium, ſeu alios eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte intereſſe habentium, ſeu alicujus eorum fuerit requiſitus, ſolemniter publicans, illiſque in eiſdem præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtens faciat auctoritate noſtra illos, & eorum quemlibet præſentium literarum, & in eis contentorum hujuſmodi commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittens illos deſuper quomodolibet indebite moleſtari, perturbari, & inquietari, Contradictores quoslibet, & Rebelles per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

§.5. Non obſtantibus, quoad ea, quæ præſentibus ſunt contraria præfatis utriuſque Clementis Prædeceſſorum literis, aliiſque omnibus, & ſingulis præmiſſis, & quatenus opus ſit, de non tollendo jure quæſito, aliiſque noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, necnon rec. mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris pariter noſtri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium in Judicium non trahatur, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, Congregationis, & Monaſteriorum, ac Ordinis hujuſmodi, aliiſque quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.6. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die III. Octobris MDCCX. Pontificatus noſtri Anno Decimo.

CXLVIII.

Dat. 4. Octob. 1710. An. 10.

Conceditur Indulgentia plen: perp: pro Eccleſiis Congregationis Alexianorum in feſto S. Alexii.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjunctæ Nobis divinitus Apoſtolicæ ſervitutis ratio poſtulat, ut cæleſtium munerum Theſauros diſpenſationi noſtræ a Domino creditos fideliter erogemus, cum id ad augendam in Terris Sanctorum in Cælis cum Chriſto regnantium venerationem, excitandamque, & confovendam erga illos fidelium devotionem, ac ad animarum ſalutem ſperamus in Domino profuturum.

Preces Congregationis.

Supplicationibus itaque dilectorum filiorum Fratrum Congregationis Alexianorum, ſeu Cellitarum nunc ſub Regula S. Auguſtini nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate

Conceſſio d. Indulg.

confiſi omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis quorumcumque Conventuum dictæ Congregationis Alexianorum, ſeu Cellitarum tam hactenus erectis, quam in poſterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum exiſtentibus die feſto S. Alexi Confeſſoris ſub cujus invocatione eadem Congregatio inſtituta fuit, a primis veſperis uſque ad occaſum ſolis diei hujuſmodi annis ſingulis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Clauſulæ.

§.1. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ubique habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die IV. Octobris MDCCX. Pontificatus noſtri Anno Decimo.

CXLIX.

Dat. 27. Oct. 1710. An. 10.

Declaratur nullum Edictum Ducis Sabaudiæ ſuper deputatione Judicis pro juſtitia adminiſtranda, & Œconomi pro colligendis fructibus in Abbatia S. Benigni in Fructuaria ſuo Rectore orbata.

Conſt: ed: 1707, Maji 17, P. 7, declarata fuere nulla Decreta, aliaque geſta in ditione Ducis Sabaudiæ. Et Conſt: ſequenti declaratur nulla deputatio Vicarii in loco de Saorgio, aliiſque locis Duci Sabaudiæ ſubjectis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

ACcepimus nuper porrectas fuiſſe ab Officiali Patrimoniali Generali nuncupato, dilecti Filii Nobilis viri Victorii Amedei Sabaudiæ Ducis, & Pedemontis Principis quaſdam preces eidem Victorio Amedeo Duci tenoris, qui ſequitur, videlicet *Altezza Reale*.

Libellus porrectus ab Officiali Gener. Patrimonii Duci Sabaudiæ ſuper confirmatione Deputationis a ſe factæ, & abolitione alterius a Subdelegato Theſaurarii Cam. Apoſt. editæ judicis pro juſtitia adminiſtranda Vaſſallis locorum Abbatiæ S. Benigni in Fructuaria, & Oeconomi pro colligẽdis fructibus quouſque ſuo Rectore vacaret

Sendoſi reſa vacante per la morte ſeguita dell'Abbate di S. Tomaſo il primo Agoſto ſcorſo, l'Abbatia di S. Benigno d'indubitata nomina, e Regio Perſonato di V.A.R. la di cui Juriſdittione, e redditi conſiſtono particolarmente al temporale ſopra le quattro terre di S. Benigno Montanaro, Feletto, e Lombardore; Ha il ſuo Patrimoniale d'ordine della ſua Regia Camera de Conti per la ragione di protettione da V.A.R. dovuta a detta Abbatia, ed ad effetto di far conſervare li frutti, e redditi vacanti a beneficio di eſſa e del ſucceſſore, che deve eſſer nominato da V.A.R. fatto procedere conforme al ſolito dell'altre Abbatie, e Chieſe vacanti di nomina Regia alla riduttione d'eſſa, frutti, e redditi della medema ſotto l'economia, o ſia Amminiſtratione del detto ſuo Patrimoniale con deputatione non ſolo d'Economo nella perſona di Giuſeppe Antonio Roggerino per la percettione e conſervatione de' frutti, e redditi, ma ancora d'un Giudice rogato nella Perſona dell'Avvocato Battaglione ad effetto, che venga dal medemo a nome di detta Abbatia eſſercitata la giuriſdittione temporale, e reſa quella giuſtizia alli ſudditi d'eſſa, e luoghi ſudetti nel concernente il temporale, che venivali amminiſtrata, e reſa dalli Giudici in eſſe quattro Terre pro tempore deputati dagl'Abbati con ordine e commando eſſercire con tutta integrità, e diſſintereſſamento, e nella forma, e ſtili, che eſſercivaſi in vita degl'Abbati dalli Giudici ſudetti, come del tutto ne appare per atti, lettere, e legitime proviſioni ottenute dalla Regia Camera ſudetta: occorre preſentemente haver per inteſo, che ſotto nome di Monſignore Arciveſcovo di Seleucia in qualità di Teſoriere Generale di Sua Santità, e della Camera Apoſtolica, e colletore de ſpogli, e diritti delle Abbatie, e Beneficii vacanti in Italia, ſiaſi ultimamente preteſo publicarſi in detta Abbatia aſſerte lettere, ordine, o Manifeſto del medemo che ſi dice dato in Roma li 16. Agoſto ſcorſo per cui detto Monſignore Teſoriere habbia preteſo dichiarare nulli gl'atti di riduttione fattaſi d'ordine d'eſſa Camera de'Conti di V.A.R. e ſucceſſivamente la deputazione dell'Economo Roggerino con inibire a chi che ſia d'ingerirſi ſotto qualſivoglia preteſto, nella cura o amminiſtrazione, o Economia de'Beni, luoghi, rendite, e giuriſdizione dell'Abbazia ſudetta ſenza eſpreſſa facoltà, e permiſſione ſua, e dell'Abbate Barbaroſſa, chè dice eſſer ſuo Delegato con commando di pagare, e riſpondere dd. frutti, e redditi nelle mani d'eſſo Abbate Barbaroſſa, & a ſudditi d'eſſe quattro Terre di obedire ſolamente alla Sede Apoſtolica, ed alla Santità di noſtro Signore & a Giudici, e Miniſtri Conſtituiti da ſe, come Collettore Generale ſudetto o pure dal detto Abbate Barbaroſſa ſuo Delegato durante la vacanza ſenza riconoſcere altro Superiore, nè ricevere, nè ubbedire agl'Ordini d'altri Giudici, o d'altri Magiſtrati di qualſivoglia ſorte ſotto le pene, ed altri commandi ivi eſpreſſi, e meglio come riſulta dalla qui gionta copia del manifeſto, e lettere ſudette. Doppo del che l'iſteſſo Abbate Barbaroſſa per altro ſuo particolar ordine delli 6. corrente Settembre, che pure ha preteſo far publicare in detta Abbazia, e di cui ſi rimette la qui gionta copia notificando la ſudetta delegazione, ed autorità, che dice confertali da Monſignore Teſoriere non ſolo notifica, dichiara, e commanda come ſopra, ma paſſando più oltre, ſupponendo fatti d'autorità ordinaria, e delegata dall'Avvocato Pochettini, alcuni atti di riduttione d'eſſa Abbazia, deputazione d'Economo, Giudici, ed altri ufficiali, ha preteſo confermare in Economo il Prete Don Paſſora, in Giudice, e Luogotenente il notaro Marco Aurelio Carlevaris, per li luoghi di S. Benigno, Montanaro, e Netto, ed in ſuo Vice-Luogotenente e Vice Segretario il Notaro Roga, come pure in Luogotenente, e Segretario nel luogo di Lombardore, il Notaro Gioſeppe Maurizio Roggeri, ed in fiſcale il denominato Saudimo, che però non dovendo perſuaderſi il Patrimoniale di V. A. R. poſſa eſſer mente di Monſignore Teſoriere, come non è di ſuo

ſuo potere l'eſercitare, ed eſtendere l'autorità ſua di Collettore Generale ſopra l'Abbazia ſudetta, quale per più ragioni non deve cadere ſotto la riduttione, e ragione di vacanti, e particolarmente per eſſer d'indubitata nomina, e Padronato Regio, e dovendo anzi credere eſſere evidentemente ſurrettitie le ſudette lettere, e provisione ſendoſi taciuta particolarmente la qualità tanto eſſentiale, che queſta Abbazia ſia di Padronato Regio, come altreſi coſtandoli conſeguentemente eſſer nulle, ed inſoſſiſtenti le ſuſſeguite proviſioni dell'Abbate Barbaroſſa, e tanto la ſudetta delli 6. Settembre, che ogn'altra, e molto piu attentati tutti gl'atti di deputazione d'Economo, Giudice, o Luogotenente, Segretario Fiſcale, ed altri Ufficiali, dall'Avvocato Pochetini ſenza neſſuna autorità, e con accidente perturbazione de' dritti del ſuo Regio Padronato: Implorando per tanto il benigno effetto della Real protezzione da V.A.R. dovuta alla detta Abbazia, e ſudditi di eſſa particolarmente durante la vacanza della medema, per la conſervazione de redditi, e frutti vacanti di eſſa, tanto a favore del ſucceſſore, che dell'Abbazia ſenza che ſiano contro ogni diritto del Regio Padronato e ragioni della medeſima; altrove divertiti, e traſportati, e che l'amminiſtrazione ancora della giuriſdizione temporale, come de' più coſpicui frutti, e redditi dell'Abbazia, ſtia oppreſſo, e venga eſercitata da perſone d'ogni integrità, e diſſintereſſamento. Supplica per tanto humilmente V.A.R. degnarſi dichiarare non haver potuto, ne potere le ſudette proviſioni di Monſignore Teſoriere ed Abbate Barbaroſſa, ed Avvocato Pochettini, come ſurrettitie, nulle, invalide, ingiuſte, ed attentate reſpettivamente ſortire alcun effetto, nè recare verun pregiudizio alle ragioni di detta Abbazia, e dal ſuo Regio Padronato, e per maggior, e dovuta naturale difeſa d'un dritto tanto giuſtamente ſpettante alla ſua corona, fare poſitivo, è contrario precetto a tutti li ſudditi, ed habitanti in eſſa Abbazia, e Torre alla medeſima nel temporale ſottopoſte, di non dover, pendente la vacanza della medeſima riconoſcer altro Economo, che il gia deputato d'ordine della ſua Regia Camera de'Conti Rogerino con obligo, e commando a tutti li Maſſari, Fittuarii, Enfiteoti, Reddituarii, ed in qualunque maniera, e per qualunque titolo Debitori verſo detta Abbazia, di pagare, e riſpondere d'eſſi in avvenire dal giorno della Morte dell'Abbate di S.Tomaſo, e durante la vacanza in altre mani, che dal prenominato Economo, o altri che veniſſero dal ſuo Patrimoniale nominati, e deputati, come altreſi di non ubbidire ad altri Giudici nel temporale che al già detto Avvocato Battaglione, o ſuoi Luoghi tenenti, o altri, che verranno come ſopra dalla Regia Camera, o ſuo Patrimoniale deputati, ed inibire alli ſudetti nullamente deputati dall'Avvocato Pochettini, e confermati come ſopra dall'Abbate Barbaroſſa, o etiam Dio da Monſignore Teſoriere ſudetto, o che poteſſero ancora in avvenire eſſere da' medemi, o chiunque altri eletti, o deputati d'ingerirſi in qualunque maniera, per ſe, o per altri direttamente o indirettamente nell'eſſercizio di detta Giuriſdizione temporale, amminiſtrazione della giuſtizia, percettione de'redditi, e qualunque altra economica, o temporale amminiſtrazione di qualſiſia officio, ed eſſercizio di detta Abbazia, e Terre a quella ſoggette, anzi di dover pendente la vacanza, come ſopra ubbedire intieramente nel concernente detta amminiſtrazione alli ſudetti dalla di lei Regia Camera, e ſuo Patrimoniale deputati e deputandi in avvenire ſotto pena non ſolo della nullità d'ogni atto in contrario, ma d'altre maggiori arbitrarie alla ſua Regia Camera, ſecondo la contingenza de' caſi. Con dichiarar la publicazione delle preſenti per voce di grida, ed affiſſiane di copia ne'modi, e luoghi ſoliti, e che alla copia ſtampata dal Stampatore di V.A.R. Valetta ſi debba dar tanta fede, come al proprio originale valer. Il che &c. Fecia di Coſſato Auditore Patrimoniale Generale.

Edictū Ducis Sabaudiæ, quo confirmata fuit præd. Deputatio judicis, & Œconomi ab Officiali Gen. Patrimonii, ac nulla declarata alia Deputatio a Subdelegato Theſaurarii facta.

§.1. Subinde vero ſuper precibus prædictis prodiiſſe ſub nomine ejusdem Victorii Amedei Ducis præceptum, ſive Edictum tenoris ſequentis, videlicet. *Vittorio Amedeo II. per grazia di Dio Duca di Savoja Prencipe di Piemonte, Re di Cipro &c.* Veduta nella Camera noſtra de'conti l'allegata ſupplica ſottoſcritta dal Conſo Conſigliere di Stato, Maſtro Auditore Patrimoniale noſtro Generale Fecia di Coſſato, ed il tenore del tutto ben conſiderato per le preſenti col parere, e partecipazione di detta Camera dichiaramo non aver potuto, ne poter le proviſioni di Monſignore Teſoriere, ed'Abbate Barbaroſſa, ed'Avvocato Pochettini, come ſurretizie, nulle, invalide, ingiuſte, ed attentate riſpettivamente ſortire alcun'effetto, nè recare verun pregiudizio alla ragioni della noſtra Abbazia, e del Regio noſtro Padronato, e per maggior, e dovuta natural difeſa di un diritto tanto giuſtamente ſpettante alla noſtra Corona. Faciamo poſitivo, e contrario precetto a tutti li ſudditi, ed abitanti in eſſa Abbazia, e Terre alla medeſima nel temporale ſottopoſte de non dover pendente la vacanza della medeſima riconoſcere altro Economo, che il già deputato d'ordine di detta noſtra Camera de'Conti Rogerino con obligo, e commando a tutti li Maſſarj, Fittuarj, Enfiteoti, Reddituarj, ed in qualunque maniera, e per qualunque titolo debitori verſo d. Abbazia di pagare, e riſpondere d'eſſi in avvenire dal giorno della morte del Abbate di San Tomaſo, e durante la vacanza in altre mani, che del prenominato Economo, o altri, che veniſſero dal noſtro Patrimoniale nominati, e deputati, come altreſi di non ubbedire, ad altri Giudici nel temporale, che all'Avvocato Battaglione, o ſuoi Luogotenenti, o altri, che verranno come ſopra dalla predetta noſtra Camera, o Patrimoniale deputati. Inibendo alli nominati nella ſudetta ſupplica nullamente deputati dall'Avvocato Pochettini, e confermati dall'Abbate Barbaroſſa, o etiandio da Monſignore Teſoriere ſudetto, o che poteſſero ancora in avvenire eſſere da'medeſimi, o chiunque altri eletti, o deputati d'ingerirſi in qualunque maniera per ſe, o per altri, direttamente, o indirettamente nell'eſercizio di detta Giurisdizione temporale, amminiſtrazione della giunizia, percezzione de'redditi, e qualunqu'altra economia, o temporale amminiſtrazione di qualſivoglia officio, ed'eſercizio in d. Abbazia, e Terre a quella ſoggette, anzi di dover pendente la vacanza, come ſopra ubbedire intieramente nel concernente detta amminiſtrazione alli ſudetti dalla ſudetta noſtra Camera, e Patrimoniale noſtro deputati, e deputandi in avvenirre ſotto pena non ſolo della nullità di ogni atto in contrario, ma d'altre maggiori arbitrarie all'iſteſſa noſtra Regia Camera ſecondo la contingenza de'caſi. Dichiarando la publicazione delle preſenti per voce di grida, & affiſſione di copia nei modi, e luoghi ſoliti valida, e che alla copia ſtampata del Stampatore noſtro Valetta ſi debba dare tanta fede, come a proprio Originale, che tal'è noſtra mente. Dato in Torino li 15. Settembre 1710. Per S.A.R. a relazione di detta Camera. In Torino per Gio: Battiſta Valetta Stampatore di S. A. R. 1710.

Oſtenditur præd. Edictum eſſe nullum, utpote læſivū jurium Apoſtolicæ Sedis.

§.2. Cum autem, fructus, redditus, & proventus Monaſterii, ſeu Abbatiæ in fructuaria nuncupatur nullius, ſeu Hypporegien., vel alterius Diœceſis, deque in præcepto, ſeu Edicto præinſerto ſit mentio, tempore illius vacationis ſeu ceſſationis commendæ, ad nos, & Cameram noſtram Apoſtolicam ſpectare, & pertinere dignoſcuntur, & in vacationibus, ſeu ceſſationibus Commendæ Monaſterii hujuſmodi, quæ retroactis temporibus contigerunt, a tunc exiſtentibus Nunciis Apoſtolicis, aliiſque hujus S.Sedis Officialibus, & Miniſtris in ditione prædicti Victorii Amedei Ducis pro tempore reſidentibus recollecti, & pro eadem Camera cuſtoditi fuerint, ac interea Officiales, & Judices pro Juſtitia adminiſtranda Vaſſallis, & Subditis in Oppidis, Caſtris, & locis eidem Abbatiæ, ejuſque pro tempore exiſtenti Abbati Commendatario, etiam in temporalibus ſubjectis a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris ſeu Nunciis, aut aliis Miniſtris Apoſtolicis præfatis conſtitui; ac deputari conſueverint, ipſaque Oppida, Caſtra, & loca ſub alto, & ſupremo Dominio, ac Superioritate noſtra, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis, ac S.R.E. privative quoad alios quoſcumque fuerint, & ſint, ac cenſeri debeant, adeoque Vaſſalli, Univerſitates, & homines eorumdem Oppidorum, Caſtrorum, & locorum ſoli noſtræ & dictæ Sedis ſuperioritati fuerint, & ſint vere ſubjecti, ac propterea, nec dicto Victorio Amedeo Duci tempore vacationis, ſeu ceſſationis Commendæ Monaſterii prædicti, Judices conſtituere, aut alios Jurisdictionales actus exercere, & multo minus fructus bonorum ad dictum Monaſterium, ſeu Abbatiam ſpectantium ſub quocumque prætextu colligere, ſeu cuſtodire, aut Œconomos deputare, & ſic res ad Eccleſias ſpectantes perturbare licuerit, nec liceat in præjudicium Sedis, & Cameræ prædictarum, ideoque præcepta, Inhibitiones, ordinationes, aliaque omnia, & ſingula demandata, contenta & enunciata in præinſerto præcepto, ſeu Edicto quovis modo læſiva Eccleſiaſticæ Jurisdictionis, & libertatis, ac Jurium Cameræ, & Sedis prædictarum nullius prorſus ſint roboris, & momenti, nec deceat illa abſque noſtra, & ejusdem Sedis animadverſione, impugnatione, & revocatione prætermitti. Hinc eſt, quod Nos, qui in ſublimi Juſtitiæ ſolio a Domino conſtituti Univerſarum Terrarum Orbis Eccleſiarum gerimus curam, quique illarum, & Sedis prædictæ jurium Supremi Aſſertores ſumus, ne paſtorali officio noſtro hac in re quoquo modo deeſſe videamur. Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deq; Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine paribus præceptum, ſeu Edictum præinſertum, necnon mandata, Inhibitiones, præcepta, aliaque omnia, & ſingula in eo contenta, & enunciata tum Cameræ, & Sedis prædictarum, tum etiam Monaſterii, ſeu Abbatiæ S.Benigni hujuſmodi Juribus quovis modo præjudicialia, ac præſertim deputationem Œconomi, ſeu aliorum Officialium pro reducendis, colligendis, & cuſtodiendis illius fructibus, necnon conſtitutionem Judicis, ſeu Judicum pro Juſtitia in temporalibus adminiſtranda in prædictis Oppidis, Caſtris, ſeu locis, ſicut præmittitur, facta cum omnibus, & ſingulis inde ſecutis, & forſan quandocumque ſecuturis, penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injuſta, erronea, ac de facto præſumpta, & attentata, nulliuſque momenti, & efficaciæ fuiſſe, & eſſe, neque per illa tanquam inania, frivola, & inefficacia ullum, vel minimum præjudicium noſtris, & Sedis, ac Cameræ prædictarum, necnon dicti Monaſterii, ſeu Abbatiæ Juribus quibuſcumque illatum fuiſſe, vel eſſe, neque inferri potuiſſe, nec ullo unquam tempore poſſe, neminemque ad illorum obſervantiam teneri, imo nec ea a quopiam obſervari poſſe, vel potuiſſe, nec ex illis cuiquam aliquod Jus, vel actionem, aut titulum, etiam coloratum, aut poſſidendi, ſeu quaſi poſſidendi, vel præſcribendi cauſam acquiſitam, vel acquiſitum fuiſſe, vel eſſe, aut quandocumque acquiri, vel competere poſſe, neque illa ullum ſtatum facere, vel feciſſe, ſed proinde ac ſi numquam emanaſſent, nec facta fuiſſent; pro non extantibus, & non fictis perpetuo itidem haberi debere, tenore præſentium ſtatuimus, decernimus, & declaramus. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam revocationes Œconomi, & Judicis, omniumque in præmiſſis, ſeu eorum occaſione geſtorum a Camera computorum nuncupata dicti Victorii Amedei Ducis, ſeu illius Officialibus per Venerabilem Fratrem Joannem Archiepiſcopum Seleuciæ Theſaurarium noſtrum generalem, vel alios Sedis prædictæ Officiales factas approbantes ac quatenus opus ſit, confirmantes deputationem Œconomi, & Judicis prædictorum, & alia quæcumque a Camera prædicta computorum, ac eisdem Œconomo, & Judice, ſeu aliis Miniſtris Ducalibus, quoad exercitium Jurisdictionis in Vaſſallos, & Subditos, ac reductionem, ſeu recollectionem fructuum Monaſterii, ſeu Abbatiæ hujuſmodi in præjudicium Sedis, & Cameræ Apoſtolicarum prædictarum hactenus attentata, vel forſan in futurum attentanda motu, ſcientia, deliberatione, ac poteſtatis plenitudine ſimilibus, harum ſerie reprobamus, annullamus, caſſamus, & abolemus, viribuſque, & effectu prorſus vacuamus, & pro reprobatis, revocatis, caſſatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribuſque, & effectu penitus, ac omnino vacuis ſemper, & perpetuo haberi volumus & mandamus, itaut illis minime obſtantibus ſupremum Dominium, & Superioritas in Vaſſallos, & Subditos, Oppidaque, Caſtra, ſeu loca ejusdem Monaſterii, ſeu Abbatiæ ad nos, & Sedem prædictam ſolummodo ſpectet, & pertineat, prout revera ſpectat, & pertinet, juſque deputandi Judicem pro adminiſtratione juſtitiæ in iiſdem Oppidis, Caſtris, ſeu locis, & colligendi fructus, ac redditus ejusdem Monaſterii, ſeu Abbatiæ, quotieſcumque illius vacatio, ſeu caſſa-

Declaratio nullitatis relati Edicti cum confirmatione Deputationis a Subdelegato Theſaurarii factæ, & abolitione alterius ab Officiali Generali ditæ, necnon cū mandato parendi ſub pœnis, & cenſuris, quas jam incurrerunt Apoſt. jurium perturbatores

ceſsatio Commendæ contigerint, ad Sedem, & Cameram Apoſtolicas prædictas, non autem ad d. Ducem pari modo ſpectet, & pertineat, quemadmodum revera ſpectat, & pertinet. Propterea que Subcollectores, Commiſsarios, & Miniſtros pro recolligendis fructibus prædictis, necnon Judices pro adminiſtratione Juſtitiæ a noſtris, & dictæ Sedis Officialibus, poſtquam Monaſterii, ſeu Abbatiæ hujuſmodi vacatio, ſeu ceſsatio Commendæ contigit, Deputatos, & in prædicto præcepto, ſeu Edicto nominatos, quatenus opus ſit, & ad majorem cautelam harum ſerie approbamus, & confirmamus, eiſdemque Judicibus tam hactenus deputatis, quam in futurum forſan pro adminiſtratione Juſtitiæ per nos, & dictæ Sedis, & Officiales prædictos deputandis ab omnibus, & ſingulis Vaſsallis, & Subditis dicti Monaſterii, ſeu Abbatiæ obtemperari, debitamque obedientiam præſtari, ac Subcollectoribus, ſeu Commiſsariis itidem per eoſdem noſtros, & ejuſdem Sedis Officiales deputatis, aut in poſterum forſan deputandis, fructus, redditus, & proventus quoſcumque tam hactenus decurſos, quam ipſius Monaſterii, ſeu Abbatiæ vacatione durante, ſeu Commenda ceſsante, decurrendos realiter, tradi, & conſignari volumus, præcipimus, & mandamus. Præterea iiſdem Vaſsallis, ac Subditis, necnon omnibus, & ſingulis Colonis, Conductoribus, Maſsariis, & aliis quibuſcumque fructuum, reddituum, & proventuum hujuſmodi debitoribus diſtricte interdicimus, & prohibemus, ne cuicumque perſonæ, ſeu perſonis a prædicta Camera computorum dicti Victorii Amedei Ducis, vel aliis ejus Officialibus hucuſque deputatæ, ſeu deputatis, & in prædicto præcepto, ſeu Edicto expreſſis, ſeu aliis forſan in futurum deputandis pro adminiſtratione Juſtitiæ, ſeu perceptione, & Cuſtodia fructuum, reddituum, & proventuum prædictorum, ulla ratione, aut quocumque quæſito colore, vel cauſa pareant, vel obtemperent, vel iis reſpective ullam prædictorum fructuum, reddituum, & proventuum portionem, etiam minimam, aut pretium inde retractum, vel retrahendum quoquomodo tradant, & aſſignent; Quod ſi ſecus fecerint, cenſuras, & pœnas a Sacris Canonibus, & Conſtitutionibus Apoſtolicis adverſus talia perpetrantes inflictas ſe noverint incurſuros. Quin etiam Judici, & Œconomo prædictis, & aliis quibuſcumque e dicta Camera Computorum, vel etiam ab ipſo Victorio Amedeo Duce, aut ejus Officialibus hactenus deputatis, vel forſan in poſterum deputandis penitus, ac omnino interdicimus, & prohibemus, ne quibuſvis Juriſdictionalibus actibus, quoad Monaſterium, ſeu Abbatiam hujuſmodi, ejuſque Vaſsallos, & Subditos ullatenus ſe immiſcere, fructus, redditus, & proventus ejuſdem Monaſterii, ſeu Abbatiæ vacatione durante, ſeu Commenda ceſsante exigere, aut aliquod impedimentum Judicibus, & Subcollectoribus, ſeu Commiſsariis per præſentes noſtras, & dictæ Sedis Officiales deputatis, aut in poſterum forſan deputandis, quominus eorum officio in præmiſſis libere fungi poſſint per ſe, vel alios inferre, nec quidquam aliud circa præmiſsa facere audeant, ſeu præſumant in noſtrum, & Sedis, & Cameræ Apoſtolicarum prædictarum præjudicium ſub cenſuris, & pœnis adverſus Eccleſiaſticæ libertatis, & Juriſdictionis Apoſtolicæ perturbatores, ac uſurpatores a Sac. Canonibus, & Apoſtolicis Conſtitutionibus, ac præſertim Literis die Cœnæ Domini ſingulis annis legi, & promulgari ſolitis inflictis, quas cæteroquin manifeſti, ac explorati Juris eit eos incurriſse, qui quoquomodo in prætenſa adminiſtratione juſtitiæ, vel recollectione fructuum, reddituum, ac proventuum hujuſmodi, in Sedis, & Cameræ Apoſtolicarum prædictarum præjudicium ſe ingeſserunt, vel aliud quidquam in præmiſſis hactenus attentarunt, vel attentare præſumpſerunt.

Clauſulæ.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod præfati, & alii quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cujuſvis ſtatus, gradus, & ordinis, præeminentiæ, & dignitatis exiſtant, ſeu alias ſpecifica, ac individua mentione, & expreſſione digni illis non conſenſerint, ſeu ad ea vocati, citati, & auditi, cauſæque propter quas præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, alioque quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac incogitato, inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illos aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſse, ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis prædictæ Nuncios, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, etiam Conciliaribus necnon legibus Imperialibus, etiam Municipalibus, & quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, & fel. rec. Pii PP. IV. Prædeceſſoris noſtri Conſtitutione de gratiis qualecumque intereſse Cameræ Apoſtolicæ concernentibus in eadem Camera præſentandis, & regiſtrandis, itaut præſentes literæ etiamſi in eadem Camera nullo unquam tempore præſententur, & regiſtrentur, nihilominus valeant, plenamque roboris firmitatem obtineant; Necnon dicti Monaſterii, ſeu Abbatiæ, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eidem Monaſterio, ſeu Abbatiæ, ejuſque Commendatario, & quibuſvis perſonis, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſsis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcat. die XXVII. Octob. MDCCX. Pontificatus Noſtri Anno Decimo.

C L.

Dat. 3. Jan. 1711. An. 11.

Declarantur nulla Deputatio Vicarii in Oppido Saorgio, aliiſque locis Duci Sabaudiæ ſubjectis per Epiſcopum Vigintimilien, ejuſque Provocatio ad d: Ducem, & Senatum Nicien. nec non horum Beneplacitum, mandatum, & Decretum, cum prohibitione exercitii Vicariatus, & præcepto illius revocationis.

Conſt. præced. declarata fuit nulla Deputatio Judicis, & OEconomi in Abbatia S. Benigni. Et Conſt: ed: 1712., Jul: 9., P. 12. Declaratur nullum Decretum a poteſtate Sæculari Nicien: ſuper ſolutione ab Eccleſiaſticis facienda.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Deputatio Vicarii in Oppido Saorgio, aliiſque locis Ducis Sabaudiæ ſubjectis cum plenaria facultate an. 1710. facta.

CUm, ſicut accepimus Venerabilis Frater Carolus Maria Epiſcopus Vintimilien die 8. Octobris proxime præteriti dilectum filium Præpoſitum Dominicum Carolum de Rubiolis in loco de Saorgio Ventimilien. Diœceſis Juriſdictioni temporali dilecti filii Nobilis Viri Victorii Amedei Sabaudiæ Ducis, & Pedemontis Principis ſubjecto Vicarium in Partibus cum facultate non ſolum in dicto loco de Saorgio, ſed etiam in aliis locis dictæ Diœceſis temporali Victorii Amedei Ducis Juriſdictioni hujuſmodi ſubditis juſtitiam in omnibus cauſis contentioſæ juriſdictionis ad Forum Eccleſiaſticum ſpectantibus tam Civilibus, quam Criminalibus, & mixtis, itaut ab illius ſententiis, ſeu judicatis appellatio ad Curiam Epiſcopalem Vintimilien, aut ad ipſum Carolum Mariam Epiſcopum deferri, dictorumque locorum Incolæ, & habitatores ad dictam Curiam Epiſcopalem in prima inſtantia, nec etiam in gradu appellationis trahi nequeant, adminiſtrandi, nec non quoad ea, quæ voluntariam Juriſdictionem concernunt diſpenſandi, ac alia omnia, quæ immediata dicti Caroli Mariæ Epiſcopi cognitione non indigent, neque ab ordine, & Charactere Epiſcopali dependent, & conſequenter primariis ad Chriſtifidelium confeſſiones audiendas, divinique verbi prædicationem admiſſionibus, Beneficiorum Eccleſiaſticorum Collationibus, Monitoriorum Conceſſionibus, ac iis, quæ ad Clericorum ordinationes ſpectant, & recognitionibus diſpenſationum matrimonialium exceptis, eidemque Carolo Mariæ Epiſcopo reſervatis faciendi, & exercendi per ſuas patentes literas deputaverit, & conſtituerit. Et ſucceſſive die 16. ejuſdem menſis poſt apprehenſam multo ante Eccleſiæ Ventimilien poſſeſſionem ſupplicem libellum manu propria ſubſcriptum dicto Victorio Amedeo Duci, ut illius beneplacitum, ſeu approbationem pro capienda locorum prædictorum poſſeſſione obtineret, porrexerit, intuituque deputationis Vicarii per eum ſicut præmittitur factæ in eodem ſupplici libello ab ipſo Victorio Amedeo Duce petierit, ut ſequeſtrum ſuper fructibus, & redditibus menſæ Epiſcopalis Vintimilien in Dominio, ſeu ſtatu ejuſdem Victorii Amedei Ducis exiſten attentare, & violenter appoſitum pro rata fructuum, & reddituum hujuſmodi a die ipſius præfectionis in Epiſcopum dictæ Eccleſiæ Vintimilien., non autem tempore quo Venerabilis Frater Ambroſius Epiſcopus Lunen Sarzanen dictæ Eccleſiæ Vintimilien antequam ad Eccleſiam Lunen Sarzanen prævia ipſius abſolutione a vinculo quo eidem Eccleſiæ Vintimilien tenebatur a Nobis auctoritate Apoſtolica tranſlatus fuiſſet, præerat, decurſorum removeretur; ac die 18. ejuſdem menſis a dicto Victorio Amedeo Duce non ſolum prædictum ejus beneplacitum, ſeu approbationem pro capienda memoratorum locorum poſſeſſione, verum etiam mandatum Senatui Nicien. in Oppido Oneliæ reſidenti directum pro quocumque impedimento removendo, ac dictis fructibus, & redditibus pro rata prædicta libere relaxandis obtinuerit, nec non in executionem mandati hujuſmodi per ſuum Procuratorem apud dictum Senatum Nicien inſtiterit pro ſequeſtri remotione, ac fructuum, & reddituum libera relaxatione hujuſmodi, ac denique die 10. Novembris, etiam proxime præteriti reſcriptum, ſeu Decretum deſuper ad ſui favorem a Præſidente, & Judicibus ultimarum appelationum nuncupatis in eodem Oppido Oneliæ reſiden: propter prædictam tamen deputationem Vicarii, illiuſque intuitu, & ratione reportaverit, & alias prout in literis deputationis, ſupplici libello, reſcripto, mandato, & Decreto prædictis quorum tenores non approbandi ſed penitus, & omnino reprobandi animo præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis haberi volumus plenius reſpective continetur. Porro dicta Vicarii deputatio cum prænarrata facultate contra expreſſam mentem, & intentionem noſtram, & poſtquam dicto Carolo Mariæ Epiſcopo tum indebitum prædicti Victorii Amedei Ducis Vicarium Generalem, vel alium Officialem, qui in dictis locis omnem Juriſdictionem contentioſam abſque recurſu, ſeu ap-

Provocatio per Epiſcopū ad Ducē pro capienda poſſeſſione præd. locorum, atq; remotione ſequeſtri ſuper partem fructuum Epiſcopatus.

Beneplacitum Ducis pro capienda d. poſſeſſione, & Mandatum ad Senatum Nicien. pro remotione ſequeſtri.

Decretum d. Senatus pro remotione ſequeſtri.

Supra relata adverſantur expreſſe voluntati Pontificis, ac libertati, juriſdictioni, & immunitati Eccleſiaſticæ.